

Ezt az oldalt gépi fordítással [\[Link\]](#) fordították le. A gépi fordításokban előfordulhatnak az egyértelműséget és a pontosságot potenciálisan csökkentő hibák; az ombudsman nem vállal felelősséget az esetleges eltérésekért. A legmegbízhatóbb és jogilag korrekt tájékoztatásért olvassa el a fenti linken található, angol nyelvű forrásverziót. Bővebb információért tekintse meg [nyelvi és fordítási politikánkat \[Link\]](#).

A Bizottság mulasztása egy uniós állampolgárnak adott kettős családnév egy tagállam által való el nem ismerése ügyében - 1087/2009/(JMA)MHZ. sz. ügyben hozott határozata

Határozat

Ügy 1087/2009/(JMA)MHZ - Vizsgálat megindítása 04/06/2009 - Határozat 11/11/2009

A panaszos fia egy olasz állampolgár, aki Hollandiában született. A holland hatóságok által kiadott születési anyakönyvi kivonatában kettős családnévvel szerepel. Az olasz hatóságok kiállítottak számára egy útlevelet, azonban nem fogadták el a kettős családnevet. A panaszos szerint az olasz hatóságok megszegték az uniós jogszabályokat azáltal, hogy nem fogadták el fia családnevét. 2007 májusában a 226. cikk alapján benyújtott egy panaszbejelentő űrlapot a Bizottságnak. A Bizottság nem regisztrálta a panaszt. 2009 februárjában ismételt panaszt nyújtott be. A Bizottság ezúttal sem regisztrálta azt. Ekkor az ombudsmanhoz fordult, azt állítva, hogy a Bizottság nem regisztrálta panaszát és nem kezdeményezett vizsgálatot, holott ezt kellett volna tennie.

Az ombudsman vizsgálatot folytatott és határozatában megjegyezte, hogy a 2007 májusában a panaszostól kapott levélre válaszképp a Bizottság nem regisztrálta a panaszt, hanem további információkat kért, amelyre a panaszos 2008 februárjában válaszolt. Ezen új információk alapján az ombudsman úgy értékelte, hogy a Bizottságnak tisztában kellett volna lennie azzal, hogy a panasz megfelelt a 2002. évi, a közösségi jog megsértésére vonatkozó panaszossal való kapcsolattartásról szóló közlemény 3. pontjában meghatározott összes feltételnek. Éppen ezért a kérelmező levelét panaszként kellett volna regisztrálni. Amennyiben a Bizottság ezt máshogy értékelte, erről értesítenie kellett volna a panaszost, azonban ezt elmulasztotta. Tekintettel arra, hogy a Bizottság módosította eljárását amikor a kérelmező másodszorra nyújtotta be panaszát, az ombudsman úgy értékelte, hogy az ügy ezen vonatkozásában nem indokolt további vizsgálat.

Az ombudsman megjegyezte, hogy 2009 májusában a Bizottság jelezte a panaszosnak, hogy kész tovább vizsgálni az ügyet az olasz hatóságokkal, amennyiben a panaszos ezt kívánja.

Mivel a Bizottság elismerte, hogy a panaszos bejegyeztett ebbe az eljárásba, az ombudsman további megjegyzést adott ki, amelyben bizalmát fejezte ki arra vonatkozóan, hogy a Bizottság azonnal kapcsolatba lép az olasz hatóságokkal annak érdekében, hogy megoldást találjanak a panaszos problémájára.

A PANASZ HÁTTÉRÉRŐL

1. A panaszos uniós polgár, akinek fia megszerezte egy másik uniós tagállam (X ország) állampolgárságát. A gyermek egy harmadik uniós tagállamban született (Y ország). Y hatóságai születési anyakönyvi kivonatot adtak ki neki, amelyben kettős vezetéknévvel jegyezték be. 2006-ban a panaszos kérelmezte X Főkonzulátustól, hogy az Y születési anyakönyvi kivonat alapján adják ki a fiának az adott ország útlevelét. A konzulátus által kiállított útlevél azonban nem tartotta tiszteletben a hivatalos Y bizonyítvány tartalmát, és megváltoztatta a gyermek eredeti kettős vezetéknévét.
2. A panaszos több alkalommal is azt írta a Bizottságnak, hogy kifogásolja, hogy véleménye szerint X hatóságai nem tartották tiszteletben fia uniós polgárként való jogait, és megsértették az EK-Szerződésnek a szabad mozgásról szóló 18. cikkét.
3. 2007. május 15-én a panaszos levelet küldött a Bizottságnak a Bizottság 226. cikk szerinti panasztételi formanyomtatványának felhasználásával. A Bizottság ezt a levelet nem panaszként vette nyilvántartásba.
4. 2009 februárjában a panaszos ugyanebben a tárgyban újabb panaszlevelet küldött a Bizottságnak.
5. Második panaszlevelére válaszul a panaszos 2009. február 20-án átvételi elismervényt kapott a Bizottság főtitkárától (hivatkozási szám: SG/CDC(2009)A/1501), de ez nem vezetett a levelezés panaszként történő nyilvántartásba vételéhez.
6. Mivel a Bizottság nem vette nyilvántartásba panaszát, a panaszos benyújtotta ezt a panaszt az ombudsmannak.

A PANASZ

7. A panaszban az ombudsman a következő állítást és állítást állapította meg:

A panaszos azt állítja, hogy a Bizottság i. nem iktatta be leveleit kötelezettségszegési panaszként, és ii. vizsgálatot indított azon panaszával kapcsolatban, amely szerint X ország hatóságai megsértették az EK 18. cikket azért, hogy megváltoztatta fia kettős családnevét.

A panaszos azt állítja, hogy a Bizottságnak nyilvántartásba kellene vennie panaszát, és

vizsgálatot kellene indítania.

A VIZSGÁLAT

8. 2009. június 4-én az ombudsman vizsgálatot indított, és a panaszt vélemény iránti kérelemmel továbbította a Bizottságnak. 2009. szeptember 4-én a Bizottság megküldte véleményét, amelyet azután továbbított a panaszosnak észrevételei megtételére való felkéréssel. 2009. szeptember 15-én és 17-én a panaszos benyújtotta a Bizottság véleményére vonatkozó észrevételeit.

AZ OMBUDSMAN ELEMZÉSE ÉS KÖVETKEZTETÉSEI

A. A panasz nyilvántartásba vételének és a vizsgálat megindításának a Bizottság általi állítólagos elmulasztása

Az ombudsmanhoz benyújtott érvek

9. A panaszos azzal érvelt, hogy X hatóságainak intézkedései következtében az európai polgár fia nem kapta meg azokat a jogokat, amelyekre az EK-Szerződés 18. cikke alapján jogosult. Ennek megfelelően a panaszos úgy ítélte meg, hogy X hatóságai a születési és lakóhely szerinti tagállamtól eltérő vezetéknévet írtak elő fiával szemben. Véleménye szerint ez a gyakorlat akadályozza a polgároknak az EU-n belüli szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogát, amint azt a Bíróság a C-353/06. sz. *Grunkin-Paul* [1] és a C-148/02. sz. *Garcia-Avello ügyben hozott* ítéleteiben [2] elismerte. Ezekben az ügyekben a Bíróság megállapította, hogy valamely tagállam olyan állampolgárai, akik jogszerűen tartózkodnak egy másik tagállam területén, hivatkozhatnak az EK 12. cikkben és az EK 17. cikkben foglalt azon jogra, hogy ne szenvedjenek el állampolgárságon alapuló hátrányos megkülönböztetést a vezetéknévükre vonatkozó szabályok tekintetében. Következésképpen az EK 12. cikket és az EK 17. cikket úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az, ha valamely tagállam közigazgatási hatósága megtagadja az e tagállamban lakóhellyel rendelkező kiskorú gyermek nevében benyújtott családi névváltoztatás iránti kérelmet, amennyiben a gyermek e tagállam és egy másik tagállam kettős állampolgárságával rendelkezik, és a kérelem célja annak lehetővé tétele, hogy a gyermek viselhesse azt a vezetéknévet, amelyre a második tagállam joga és hagyománya szerint jogosult.

10. A panaszos megjegyezte továbbá, hogy annak ellenére, hogy X hatóságai egyértelműen megsértették a közösségi jogot, a Bizottság nem vette nyilvántartásba a panaszt. Álláspontja szerint, ha a vizsgálat megindításához nem volt elegendő indok, a Bizottság a panaszának vizsgálatát követően elutasíthatta volna azt, és megindokolhatta volna határozatát.

11. Véleményében a Bizottság kifejtette, hogy 2007. május 15-én kelt e-mailjében a panaszos elküldte a Bizottságnak az első panaszt az X-i hatóságok ellen. 2007. június 22-én, miután

felülvizsgálta az ügyet, a Bizottság levelet küldött a panaszosnak. A rendelkezésre álló információkból kiderült, hogy a panaszos fia egy nem uniós ország (Z ország) állampolgárságával is rendelkezik. A Bizottság felkérte a panaszost, hogy szolgáltatson további információkkal annak kivizsgálásához, hogy fia lemondott-e az eredeti nem uniós állampolgárságáról, vagy kettős Z-X állampolgársággal rendelkezik-e. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy ezekre az információkra azért van szükség, hogy döntést lehessen hozni arról, hogy ez a panasz ténylegesen és jogilag megalapozott-e. A Bizottsághoz nem érkezett válasz az információkérésre.

12. 2008. január 22-én a panaszos levelet intézett a Bizottsághoz panaszával kapcsolatban. 2008. február 22-én a Bizottság, felismerve, hogy 2007. június 22-i válaszát esetleg nem kapta meg, levelének egy másik példányát megküldte a panaszos új e-mail címére. Ugyanezen a napon a panaszos válaszolt a Bizottságnak. Elnézést kért a késői válaszáért, mondván, hogy az EU-n kívülre költözött. Azt is elmagyarázta, hogy nem világos, hogy a fia még mindig rendelkezik-e Z állampolgársággal, de a gyermek születéskor megszerezte X állampolgárságát.

13. A Bizottság megjegyezte, hogy az Európai Bíróság *Garcia Avello* -ügyben [3] hozott ítéletének tagállami végrehajtására irányuló általános vizsgálata során a Bizottság tudomást szerzett X ország belügyminisztériuma által 2008-ban kiadott körlevélről. Minden hatóságot arra utasítottak, hogy tartsa be a fenti ítéletet. Részletes utasításokat kaptak arra vonatkozóan, hogyan kell ezt megtenni. Ennek megfelelően azokban az esetekben, amikor a gyermek kettős állampolgársággal rendelkezik, és egy másik ország jogszabályai szerint családnevet kapott, X hatóságait arra utasították, hogy változtassák meg gyakorlatukat, amely addig a vezetéknev automatikus helyesbítéséről rendelkezett.

14. A Bizottság kifejtette, hogy a panaszos 2009. február 19-én és április 30-án ismét benyújtotta panaszát, szolgálatai pedig 2009. május 29-én válaszoltak. Levelében a Bizottság arról tájékoztatta a panaszost, hogy a fent említett X-es körlevél bizonyíték arra, hogy a felelős hatóságokat utasították az Európai Bíróság vonatkozó ítélkezési gyakorlatának való megfelelésre ebben az ügyben. Ezért a Bizottság nem vélte úgy, hogy további intézkedéseket kellene hoznia. A Bizottság megjegyezte, hogy a panaszos érdeke, hogy igénybe vegye a nemzeti szinten rendelkezésre álló jogorvoslati eszközöket. Továbbá a fent említett közelmúltbeli fejlemények fényében valószínűnek tűnt, hogy X hatóságai képesek lennének orvosolni az ő konkrét ügyét.

15. A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a panaszosnak adott első válaszában további lényeges információkat kért tőle, amelyeket nem kapott meg. A Bizottság rámutatott arra, hogy annak eldöntéséhez, hogy a levelezést panaszként kell-e nyilvántartásba venni, világos képet kell alkotnia az ügy tényállásáról.

16. Észrevételeiben a panaszos hangsúlyozta, hogy a Bizottság nem indokolta meg érvényesen panaszának nyilvántartásba vételét és a vizsgálat lefolytatását. Elismerte, hogy nem válaszolt azonnal a Bizottság 2007. június 22-i levelére, de közölte, hogy azt követően tette meg, hogy erről tudomást szerzett, de a Bizottságtól nem érkezett válasz.

Az ombudsman értékelése

17. A Bizottság egyik alapvető feladata az EK-Szerződés 211. cikke szerinti „a Szerződés őreként” betöltött szerepében annak biztosítása, hogy a közösségi jogot valamennyi tagállamban megfelelően alkalmazzák. Feladatának ellátása során a Bizottság megvizsgálja a közösségi jog lehetséges megsértését, amelyek főként a polgárok panaszai nyomán kerültek tudomására.

18. Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy valamely tagállam nem teljesítette kötelezettségeit, az EK 226. cikk felhatalmazza arra, hogy kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárást indítson az érintett tagállammal szemben, és szükség esetén az ügyet az Európai Bíróság elé terjessze.

19. Ezen eljárás súlyos következményei azt jelentik, hogy azt az alkalmazandó anyagi és eljárási szabályok szigorú tiszteletben tartása mellett kell végrehajtani annak érdekében, hogy valamennyi fél jogai védelemben részesüljenek.

20. Ami a Bizottság által a polgárok panaszainak kezelése során követendő eljárási szabályokat illeti, az ombudsman megjegyzi, hogy a vonatkozó kritériumokat „Az Európai Parlamentnek és az európai ombudsmannak a közösségi jog megsértése esetén a panaszossal fenntartott kapcsolatokról szóló közleménye” [4] (a továbbiakban: közlemény) és a panasztételi formanyomtatványhoz csatolt melléklet [5] tartalmazza.

21. A fenti közlemény 3. pontja megállapítja, hogy a panaszként valószínűsíthetően megvizsgálandó levelezést rögzíteni kell a Bizottság főtitkára által vezetett központi panasznyilvántartásban. A levél panaszként történő nyilvántartásba vétele biztosítja, hogy az ezt követő vizsgálat a panaszos javára számos eljárási biztosítékot tartalmazzon, amelyeket mind a közlemény, mind a panasztételi formanyomtatványhoz csatolt melléklet [6] határoz meg.

22. A közlemény 3. pontja szerint az egyetlen olyan körülmény, amelyben a levelezést panaszként nem veszik nyilvántartásba, az az egyetlen körülmény, ha a közlemény 3. pontjában foglalt kivételek egyike alkalmazandó. Ezek a kivételek a következők: névtelen levelezés; olyan levelezés, amely nem tünteti fel a címet; levelezés, amely nem nevezi meg azt a tagállamot, amelynek az intézkedést rendelik; a közösségi jog hatálya alá tartozó sérelmet nem tartalmazó levelezés; olyan levelezés, amely valamely magánszemély vagy szerv cselekményét vagy mulasztását kifogásolja (kivéve, ha az intézkedés vagy panasz hatóságok közreműködését tárja fel, vagy azt állítja, hogy az említett cselekményekre vagy mulasztásokra válaszul nem jártak el) [7] .

23. A közlemény 4. pontjában foglaltak szerint azonban, ha egy levél nem minősül panasznak, a Bizottságnak erről tájékoztatnia kell a szerzőt, megjelölve a 3. pontban felsorolt indokok közül egyet vagy többet.

24. A fentiek fényében az ombudsman megjegyzi, hogy a panaszos alapvetően ugyanazt a levelezést nyújtotta be a Bizottságnak két alkalommal: először 2007 májusában, majd 2009

februárjában. Bár minden egyes esetben ugyanazt a panaszt nyújtották be, a Bizottság válasza eltérő volt.

25. A panaszos 2007. május 15-i levelére válaszolva a Bizottság nem panaszként vette nyilvántartásba azt, hanem azt kérdezte, hogy a panaszos fia uniós tagállam állampolgára-e. Ez a kérelem ésszerűnek tűnik, mivel a kért információkat az eredeti panaszban nem közölték, és arra annak értékeléséhez volt szükség, hogy az ügy tényállása a közösségi jog hatálya alá tartozó panasznak minősül-e, és ezáltal panaszként való nyilvántartásba vételre szorul-e [8] .

25. Mindazonáltal nem vitatott, hogy a panaszos 2008. február 22-én válaszolt a Bizottság kérésére, kifejtve, hogy fia születésénél fogva X állampolgárságot szerzett, és ezért uniós állampolgár.

26. E kiegészítő információk alapján a Bizottságnak tudnia kellett volna, hogy a panasz látszólag megfelel a közlemény 3. pontjában meghatározott valamennyi feltételnek, és ezért a panaszos 2007. május 15-i levelét panaszként kellett volna nyilvántartásba venni. Továbbá, ha a Bizottság másként ítéli meg, tájékoztatnia kellett volna a panaszost arról, hogy levelezését nem veszik nyilvántartásba panaszként, valamint a nyilvántartásba vétel elmaradásának okairól. A Bizottság ezt nem tette meg. Az ombudsman ezért úgy véli, hogy a jelen ügyben *nyilvánvaló bizonyíték* volt a hivatali visszásságra.

27. Az ombudsman azonban megjegyzi, hogy amikor a panaszos 2009. február 19-én és április 30-án ismét benyújtotta panaszát a Bizottsághoz, a Bizottság helyesbítette a panasz kezelését. Az ombudsman tudomásul veszi, hogy 2009. május 29-én, amikor a Bizottság válaszolt a megújított panaszra, kifejtette, hogy nem vette nyilvántartásba a megújított panaszt, mivel úgy ítélte meg, hogy az Európai Bíróság vonatkozó ítéletét követően az olasz hatóságok kijavították a hasonló sérelmekkel kapcsolatos magatartásukat. A Bizottság részletesen tájékoztatta a panaszost azokról az intézkedésekről, amelyeket X hatóságai már elfogadtak a probléma orvoslása érdekében.

28. A Bizottság megalapozott indokokat adott meg arra vonatkozóan, hogy miért nem vette nyilvántartásba a panaszt, és miért nem indított kötelezettségszegési eljárást X ellen.

29. A fentiekre tekintettel az ombudsman úgy véli, hogy az ügy e vonatkozásával kapcsolatban nem indokolt további vizsgálatok lefolytatása.

B. A panaszos panaszának a Bizottság általi nyilvántartásba vétele iránti kérelem

Az ombudsmanhoz benyújtott érvek

30. A panaszos azt állítja, hogy a Bizottságnak nyilvántartásba kellene vennie panaszát, amelyet 2009-ben ismét benyújtott, és vizsgálatot kell indítania ellene.

31. A Bizottság azzal érvel, hogy szolgálatai vizsgálatot folytattak az X-ben fennálló helyzettel kapcsolatban, és arra a következtetésre jutott, hogy az X belügyminisztériuma által 2008-ban kiadott körlevél hatálybalépését követően X jogrendszere most orvosolja a panaszos problémáját. A Bizottság véleménye szerint helyénvalóbb lenne, ha a panaszos a felelős helyi hatósághoz fordulna. A Bizottság kijelentette, hogy nincs ok azt feltételezni, hogy X hatóságai az új jogszabály hatálybalépése után elutasítanák a panaszos kérelmét.

32. A Bizottság azt is kifejezte, hogy kész folytatni az ügyet az illetékes nemzeti hatóságokkal, ha a panaszos beleegyezik, hogy felfedi személyazonosságát. A Bizottság elismerte, hogy valójában a panaszos egyértelműen beleegyezett ebbe a második panasz benyújtásakor.

33. Észrevételeiben a panaszos hangsúlyozta, hogy panasza X hatóságai részéről a közösségi jog egyértelmű megsértésére vonatkozott. Ezért ragaszkodott ahhoz, hogy a Bizottságnak a Szerződés őreként nyilvántartásba kell vennie panaszát. Úgy véli, hogy az érintett tagállamnak nincs politikai akarata az ügy orvoslására, és erre csak a Bizottság kényszerítheti. A panaszos ezért megismételte azon állítását, hogy panaszát nyilvántartásba kell venni és ki kell vizsgálni.

Az ombudsman értékelése

34. A fenti 27. és 28. pontban tett megállapításaira tekintettel az ombudsman úgy véli, hogy a panaszos állítása nem tartható fenn.

35. Az ombudsman azonban megjegyzi, hogy a panaszoshoz intézett, 2009. május 29-i levelében a Bizottság kifejezte azon szándékát, *hogy „[a panaszos] konkrét ügyét a(z) [X] hatóságaihoz intézze”*. Az ombudsman tehát megérti, hogy a panaszos konkrét esetét illetően a Bizottság aggályosnak találta, hogy X fent említett jogszabályi intézkedéseit megfelelően végrehajtották-e. Az ombudsman fontosnak tartja megjegyezni, hogy a panaszos megújított panaszát azt követően nyújtották be a Bizottsághoz, hogy X hatóságai bevezették a vonatkozó intézkedéseket.

36. Mivel a Bizottság véleményében elismerte, hogy 2009. február 19-én és április 30-án benyújtott panaszában a panaszos beleegyezett, hogy felfedi személyazonosságát, az ombudsman bízik abban, hogy a Bizottság haladéktalanul fel fogja venni a kapcsolatot X hatóságaival annak érdekében, hogy megoldást találjon a panaszos problémájára. Ha a Bizottság nem a várt módon jár el, és fia problémája nem oldódik meg megfelelően, a panaszos fontolóra veheti, hogy új panaszt nyújtson be az ombudsmanhoz.

37. A fentiekre tekintettel az ombudsman az alábbiakban további megjegyzést tesz.

C. Következtetés

A panasz kivizsgálása alapján az ombudsman a következő következtetéssel zárja le:

Tekintettel a Bizottság korrekciós intézkedésére, az ombudsman nem tartja szükségesnek

további vizsgálatok lefolytatását az ügyel kapcsolatban.

A panaszost és a Bizottság elnökét tájékoztatják erről a döntésről.

TOVÁBBI MEGJEGYZÉS

Mivel a Bizottság véleményében elismerte, hogy 2009. február 19-én és április 30-án benyújtott panaszában a panaszos beleegyezett, hogy felfedi személyazonosságát, az ombudsman bízik abban, hogy a Bizottság haladéktalanul fel fogja venni a kapcsolatot X hatóságaival annak érdekében, hogy megoldást találjon a panaszos problémájára. Ha a Bizottság nem a várt módon jár el, és fia problémája nem oldódik meg megfelelően, a panaszos fontolóra veheti, hogy új panaszt nyújtson be az ombudsmanhoz.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Kelt Strasbourgban, 2009. november 11-én.

[1] A C-353/06. sz. *Stefan Grunkin és Dorothee Regina Paul* ügyben hozott ítélet (EBHT 2008., I-07639. o.).

[2] A C-148/02. sz. *Carlos Garcia Avello kontra belga állam* ügyben hozott ítélet (EBHT 2003., I-11613. o.).

[3] Lásd a 2. lábjegyzetet.

[4] Com(2002) 141 végleges, 2002. március 20., HL C 244/5.

[5] Valamely tagállam nem tartja be a közösségi jogot: az Európai Bizottsághoz benyújtandó panaszok formanyomtatványa; HL C 119., 1999.4.30., 5. o.

[6] Ezek a garanciák a következőket foglalják magukban:

* A Bizottság Főtitkársága minden levelezésről a kézhezvételtől számított tizenöt munkanapon belül kezdeti elismervényt állít ki.

* A panaszként nyilvántartásba vett leveleket a Főtitkárság az eredeti visszaigazolás feladásától számított egy hónapon belül ismét elismeri. Ez a visszaigazolás tartalmazza a panasz ügyszámát.

* A Bizottság szolgálatai felveszik a kapcsolatot a panaszosokkal, és minden bizottsági

határozatot követően írásban tájékoztatják őket a panaszukra válaszul tett lépésekről.

* A Bizottság szolgálatai kivizsgálják a panaszokat azzal a céllal, hogy a panasz nyilvántartásba vételétől számított legfeljebb egy éven belül határozatot hozzanak a hivatalos felszólítás kibocsátásáról vagy az ügy lezárásáról.

* Amennyiben a Bizottság szolgálatai azt kívánják javasolni, hogy a panasz ügyében ne kerüljön sor további intézkedésre, a Bizottság levélben értesíti erről a panaszost, amelyben ismerteti az ügy lezárásának indokait, és felkéri a panaszost, hogy négy héten belül nyújtsa be észrevételeit.

[7] A bizottsági közlemény melléklete, 3. pont („A panaszok rögzítése”).

[8] *Carlos Garcia Avello* C-148/02. sz. ügy, 22–28. o.